

[Aage Brusgaard]

Senere i finansministerens tale sagde han, at regeringen slet ikke var interesseret i at få købere til Ørestaden, overhovedet ikke. Det var først tilladt at købe om 5-7 år. Så vil jeg gerne spørge: Der bliver givet bemyndigelse til at optage lån for 1,6 mia. kr., alene baneprojekterne vil koste ca. 3,7 mia. kr. Hvem skal finansiere beløbet derimellem, når man ikke må sælge grunde? De 1,6 mia. kr. går jo til arkitekt, ingeniør og annoncering.

Jeg har et spørgsmål mere. Der står, at dele af Københavns Universitet, Det Kgl. Bibliotek og Handelshøjskolen skal flyttes ud. Er kommunerne og institutionerne rent planmæssigt blevet spurgt, om de er interesseret?

Jeg har også et spørgsmål til ændringsforslag nr. 2, hvori der står:

»Selskabet kan, helt eller delvis uden vederlag, stille arealer til rådighed for undervisnings- og kulturelle formål og for fritids- og rekreative formål.«

Er det lovligt i forhold til alle EF-direktiver? Jeg vil også gerne spørge, om det er lovligt i forhold til dansk lovgivning. Vi ved, at kommunalbestyrelsen i Vejle lige er blevet idømt en bøde for at sælge grunde for billigt, så det vil jeg også gerne have en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg ville egentlig gerne takke miljøministeren for hans svar, men jeg har lidt svært ved det af to grunde.

Den ene er miljøministerens anvendelse af ordet ekstraparlamentarisk. Jeg hørte godt de mentale gåseøjne, der var om det, men jeg synes alligevel, det er farligt at anvende det udtryk, når det, der faktisk sker, er, at borgerne anvender de love og regler, som vi og myndighederne har udstukket. Jeg synes ikke, man skal bruge ordet. Jeg synes, man skal anerkende, at det er de regler, vi har sat for frednings-sager.

Den anden grund til, at jeg har svært ved at takke miljøministeren, er, at miljøministeren ikke svarede på mit spørgsmål. Men det er så specielt, nemlig det, at det jo ikke drejer sig om en situation, hvor man bare går ind og laver lovgivning for et område. Her drejer det sig om, at man griber ind i en verserende sag, og det var det, jeg specielt spurgte om: Har vi fortilfælde for det? Og vil ministeren virkelig fast-

slå, at situationen er så ekstraordinær, at den kræver, at vi tilsidesætter lovgivningen, eller er det ikke bare en lidt bekvem måde at gøre det på i denne sammenhæng?

Dernæst vil jeg gerne sige til finansministeren, at jeg helt værdsatte finansministerens visioner, sådan som jeg også gjorde det ved førstebehandlingen. Jeg var også ganske imponeret over, at finansministeren nu lever helt op til Osvald Helmuths ord om, at »jeg står på mine 20 td. land«. Der vil åbenbart ikke blive solgt én grund, men finansministeren er villig til at betale. Det er et klart standpunkt.

Jeg synes til gengæld, finansministeren skulle besvare mit spørgsmål: Hvad har man haft af forhandlinger med Københavns Universitet om det her? Eller har man overhovedet tænkt sig at snakke med Københavns Universitet, før det hele ligger klappet og klart? Jeg synes egentlig, det havde været kønt, hvis vi havde en klarhed over det på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det var dog en utrolig udtalelse, miljøministeren kom med, da han talte om, at det, at der var rejst fredningssag på Amager Fælled, var en ekstraparlamentarisk foranstaltning, og deri lå der vel, at det var noget, man ikke skulle tage sig af.

Jeg synes, det er utroligt, at vi har en miljøminister, som står her og forsvarer, at man laver en særlovgivning, som griber ind i en sag, der allerede verserer for domstolene. For det er jo det, der er pointen i denne sag, at den verserer for domstolene. Jeg vil gerne spørge, om det er første gang, det sker. Det svarede miljøministeren uden om før. Ifølge det brev, vi har fået fra Danmarks Naturfredningsforening, hævder Danmarks Naturfredningsforening, at det er første gang, man griber ind i en sag, der verserer for domstolene.

Og selv om det nu ikke er første gang, så må miljøministeren indrømme, at det er et utroligt forsvar for staten over for borgeren, der ligger i den måde, som miljøministeren tackler denne sag på. Jeg kender miljøministeren godt og ved, hvad miljøministeren har skrevet om netop den sag, borgerens rettigheder over for staten, og derfor forundrer det mig, at det netop er den type argumenter, miljøministeren anvender.